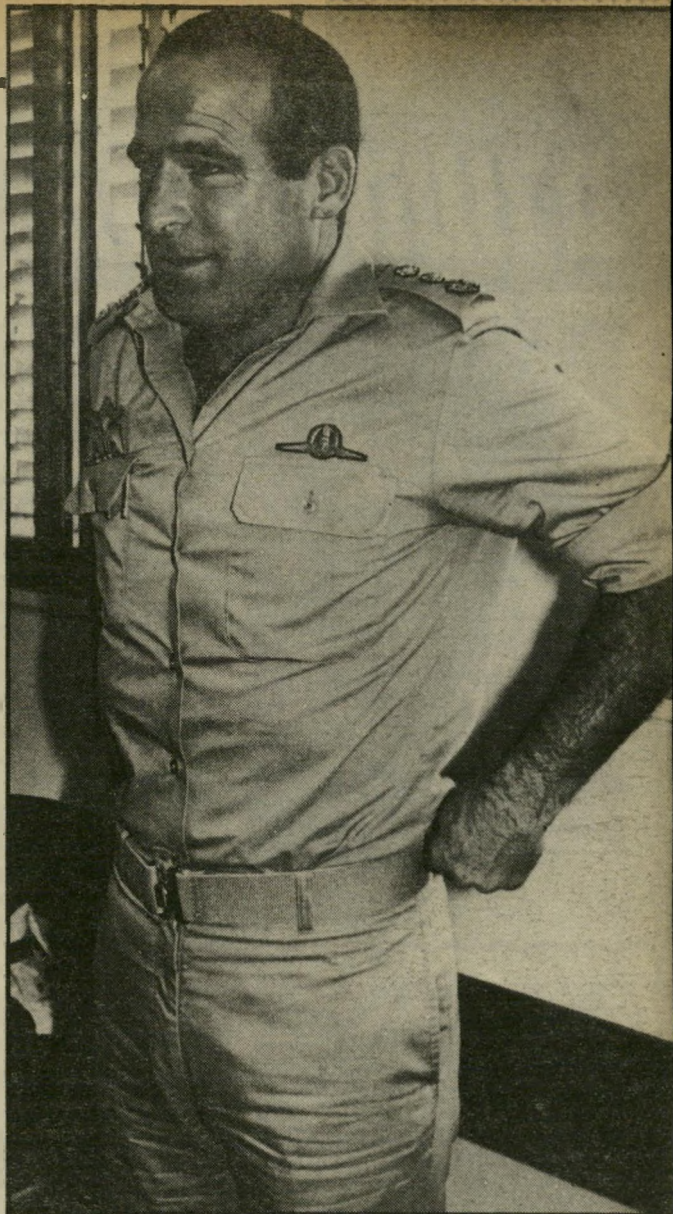

הפניא יעיד נאד פרידמן

לעיתים קרובות לדין מישמעתי, במיור חד על עבירות של שימוש כאלמות. שוטרים טובים ומצליחים פשוט מה שירות. היתה להם הרגשה כאילו אין מתעניינים בהם. שוטרים מצטיינים כמו מיכה רותם, שלום עורקבי, חיים לישנסקי, יעקב אשל, רויד דנהירש, עובד. פיקוד המי חזו לא ראה לנכון לכבד עימם כדברים ולברוק ברצינות את המתרחש מאחורי הפיטורים.

ייתכן שאם משהו היה לוקח את העניינים ברצינות, אולי היה נמצא קשר בין האווירה שהשתררה לבין הפיטורים. כליהתיקשות לא דממו. הם לא עסקו, כבימים עברו, בהלל ובה צלחות המשגשגות של היחידה, אלא במישפטים מישמעתיים ובסנסציות בידיאישיות פנימיות בתוך היחידה.

חוסר

מיקצועיות

כמו בתקופת קודמו, ניצב עופר, גם בתקופתו של ניצב משה טוימקין — כיום בעל תפקיד בכיר בסולל בונה — טופחה היחידה. טוימקין דאג לשבץ קצינים מצליחים ביחידה, איפשר להם לפעול על פי רוח המפקדים. הוא דאג לשלב את שוטרי

ויחידות שלא היו כשטח פיקודו. הוא עשה זאת בדרכים שנגדו, לעיתים, את הנהלים המקובלים במישטרה. פרידמן ניסה לעשות מישטרה שלו, פרטית, בתוך הימ"ר (היחידה המרכזית).

זכריה בנאי, שהיה אז מפקד היחידה המרכזית, (והיום חוזר לשמש כמפקדה), ניסה לעשות שלום בית. אך בהרבה מן המיקרים הוא פשוט נכנע לרצונותיו של פרידמן.

פרידמן היה מקובל מאוד על שוטרי ביחידה, ודאגתו היתה כה גדולה, עד שיצר מחיצה רחבה בין מרור הבילוש והמוריעין. מי שנפגע מהעניין היו השוטרים והעבודה השוטפת. גם בשטח שפרידמן הצטיין בו, הראגה לשוטרים, ובמסיכות שערך להם ולבני מישפחותיהם, הוא הגזים. תמיד נהג להזמין את מישפחות שוטרי הבילוש, שאר השוטרים לא השתתפו.

אני השתחרתי מהמישטרה בשל בעיות כבדיות, אולם גם עם בעיותי אלה יכולתי להמשיך ולשרת. באווירה העכורה שנוצרה בין ראשי המדורים, בין השוטרים, וביחידה עצמה, לא היה לי טעם להמשיך בשרות. חבל שמחשבתו של פרידמן היתה צרה בעניין זה, משום שהוא האמין שכל מעשיו הם הדרך הנכונה לפעולה. הוא עשה ימים כלילות בעבודתו

טרימישטרה, אינם זוכרים שגם בעבר היו תקופות שבהן הופנו חיציועם לעבר היחידה. כי בשל אופי העבודה בה והפירסומים על כל מיבצע שנערך עליידי אנשיה, היא חשופה יותר לציבור, ושמות הקצינים והשוטרים המשרתים בה מוכרים באזור תל-אביב רבתי, לפחות לחלק האוכלוסייה הר עוסק בפלילים. מיקרים של שוטר או קצין שסרח תוך כדי תפקיד, או בשל סיבה אחרת, זכו בפירסום נרחב ובתגובות שליליות ביותר.

מישטרה פרטית

ג'ניצב בדימוס יגאל אנקורי, כיום בעל חברת-שמירה בפתח-תיקווה, העלה זיכרונות מתקופת שירותו.

סיפר אנקורי:

הייתי מהוותיקים שבין הקצינים ביחידה. היו תקופות שבאנו לעבוד בשביל האידיאל, כל שוטר ראה במיגור הפשע כאילו זה עסק פרטי שלו. היה כיף לבוא לעבודה, יצאתי לקורס מפקחים. פגשתי את פרידמן. אני מכיר אותו כמו שאתה מכיר את אשתך. שירתי יחד איתו תקופה ארוכה ואף היינו יחד בשני קורסים מיש-

המדור המידרדר

היחידה במיבצעים מיוחדים, ותופעות שהדאיגו מאוד את מחוז תל-אביב — כמו חטיפת תיקים, שוד בנקים וחטיפת ארזון ירדן — טופלו היטב. טוימקין גייס את כל שוטרי וקציני היחידה לטיפול במיקרים אלה. הוא סמך רק עליהם. כהונתו של טוימקין כמפקד המחוז אופיינה במיוחד בשינויי תפקידים שנעשו, לעיתים, ללא הצלחה. סגן ניצב אמנון הלפר, מראשי הוועד למען אסף חפץ, הוזמן אז ליחידה המרכזית ממרחב דן, שם שימש כקצין מודיעין ובילוש והתמנה כראש מרור הבילוש. הלפר הגיע למישטרה-ישראל ישירות מספסליהאונברסיטה, שם סיים את לימודיו בפקולטה למדעייהמדינה.

סיפר הלפר: שובצתי כקצין הערכה במדור המודיעין. האווירה היתה מצויינת. בתחילת שירותי החלה תקופת הפיתוח וההגדלה. המדור המרכזי הפך ליחידה המרכזית. טוימקין, שהיה אז מפקד המחוז, מינה אותי לתפקיד ראש מיחיד לקהערכה.

אני זוכר היטב את התקופה הזאת כתקופת ניכור בין המדורים. על רקע יחסים לא תקינים בין אנקורי ופרידמן, כשכל אחד מהם מנסה להשתלט על חלקות לא-ילו. שיתוף-הפעולה ביניהם ביחסיהעבודה היה מיקרי בהחלט. לשמש שירות במרחב דן, חזרתי לשבץ אחר מילק-בילוש והחלטתי את פרידמן. אסף היה אז מפקד היחידה. נתקלתי בסגנינו פיקוד שונה לגמרי ממה שהורגלתי במישטרה. אסף הצליח לחפות על חוסר ידע מיקצועי, וזאת בעבודת מטה נכונה.

במישטרה כדי להצליח, ולפעמים הר- צון להצלחה עלה על גדותיו. לגבי שוטרים שסרחו בעבר, אני זוכר שהיו מיקרים, והמיקרים האלה העיבו על האווירה. במיוחד זכורה לי החקירה שהתנהלה עליידי מחלקת חקירות-פנים נגד פקד שלמה מויאל, ששימש כראש מיחלקהסמים. הוא הואשם שעסק בסחר בשעונים מובי-רחים, וכתוצאה מכך נאלץ להתפטר מהשירות.

אני גם זוכר את המיקרה של אלי

טרתיים. אני גם הייתי האיש, שהמליץ בפני תניצב חרון, שהיה אז מפקד היחידה (כיום חרון מפקד המיכללה לקצינים במישטרה-ישראל) לשבץ את פרידמן ביחידה. שנינו שובצנו אחרי הקורס כראשי חוליות-דרכוש. אז גם היכרתי היטב את פרידמן כעמית למיקצועי. הוא לימד סביבו את הגרעין החזק מבין שוטרי היחידה, שכלל את כל השוטרים הור-תיקים. כאותה תקופה הצטיינה היחידה בתככים ואינטריגות. אצל פרידמן

תל-אביב וכיום שליח הקרן הקיימת בקנדה). הוא היה מעורה בחיי היחידה. שוטרי היחידה היו כמו בנים שלו. הוא התעניין, ביקר, עורר ותמיד ידע לשאול את השאלה הנכונה במקום הנכון. לעבודת המישטרה אין פיצוי כספי נאות, ולכן מילה מעוררת. התי-עניינות מפקדים, טפיחה על השכס ועמידה איתנה מאחורי פעולות המת-כצעות כשטח הם הפיצוי העיקרי לעבודה השוחקת, הקשה והמסוכנת. אומר רביפקד יהודה רורי, קצין לשע-

היחידה המרכזית בתל-אביב עברה השבוע ועזוע נוסף. סגן ניצב משה פרידמן, הוותיק שבין מפקדי היחידה, יצא לחופשה מאונס. העילה: המישפט המישמעתי. העומד ותלוי נגדו בבית-הדין למישמעתי של המישטרה.

הוצאתו לחופשה של פרידמן היא חוליה שלילית נוספת במסכת האי-רועים שעריערו את מהימנותם וכוש-רם התיפקודי של שוטרי היחידה.

היחידה נחשבה בעבר יחידת עלית של המחוז והמישטרה כולה. שוטריה נחשבו מיקצועיים ובעלי הנסיון הרב ביותר מבין שוטריהמחוז. כל שוטר שביקש לשרת ביחידה היה חייב לשרת כסייר או חוקר כאחת מיחידות המחוז, ורק אם הוכיח את עצמו כמיוחד והתבלט הועבר למדור — השם שבו התפרסמה היחידה בציבור. הקצינים ששירתו ביחידה היו מהטובים והמצטיינים. גם העבריינים בגוש דן ידעו את כוחם של השוטרים והקצינים כאותה תקופה. שמות כמו יהודה רורי, סירקיס, אלי דרון ויגאל אנקורי העבירו רטיט-כבוד אפילו כצי-מרת העבריינית. העבריינים העריכו אותם בשל מיקצועיותם וההצלחות הרבות שצברו כמשימות שביצעו. כל אלה הם מתולדות העבר. ההווה אפור ושונה. המוראל הידרדר, ההצל-חות הסנסציוניות פסקו. שוטרים בעלי ידע ונסיון פשו, קצינים הסתככו בעבירות מישמעתיים. הועברו ליחי-דות אחרות וחלקם אף התפטרו. הוותיקים בין שוטרי וקציני המדור זוכרים את היחידה, כערגה, מתקופתו של ניצב רויד עופר וכעבר מפקד מחוז

היחידה המרכזית בתל-אביב (או "המדור") מתפוררת בגלל אינטריגות אינסופיות בין המפקדים — המועמדים למישפט בזה אחר זה. מה קורה ביחידה באמת? מה מתרחש מאחורי הקלעים?

כל האמצעים היו מקודשים כדי להגיע למטרה, והמטרה אצלו היתה להתקדם לפני כולם. הקצינים האחרים ביחידה נחשבו בעיניו כנחותים מבחינה מיקצועית. הצדה היתה שאנתנו, הקצינים המדי-כילים לו, עבדנו ועשינו את העבודה בשקט וללא גלים. הסיכסוכים והמרי-בות שהיו לי איתו לעיתים קרובות נסכו, בעיקר, בנושאי עבודה. פרידמן ביקש לספח אליו מדורים

בר ביחידה המרכזית פשוט מהשרות ועומד להצטרף למישטר חקירות. השוטרים המשרתים כיום הושפעו כתקופה מהאירועים החריגים ביחידה שתיקה. הנסיונות לרובב אותם, לדלות מהם פרטים, ריעות והילכיררו נתקלו בסירוב: "תרוו מאיתנו, די לנו מכל הפירסומים השליליים".

הבלשים הצעירים, התווים כיום את האווירה האנטית-יחידה-המרכזית והאנ-